

голяма Арда широка,
 широка йоще дълбока;
 на жените си кажете:
 обеда да ви наготватъ,
 наготвят да ви донесат.
 Която дойди най-напред
 нея си в Арда фърлете
 и тогис тя ша са държи.
 Манол най-голям, най-глупав,—
 сичките си у тяхъ отишли
 и на жените се казали, —
 И Манолъ си у тяхъ отиди
 та на Рада думаше:
 „Радо ле, моя пръвнино,
 Радо ле, булка хубава
 ти сутря рано да раниш,
 да си кравите издоиш,
 издоиш и ги изпъдишъ,
 кравите на говедаря,
 телците на телчаря.
 Назади се, Радо, повърни,
 та имъ млякото подкваси,
 топла обеда наготви,
 та си *итърви* повикай
 та си на Арда елате,
 та ми обеда донсете.“
 И горка й Рада бързала,
 сиви си крави издоила, —
 и ги Рада изпъдила —
 кравите на говедаря,
 телците на телчаря.
 Назадъ са Рада повърна,
 та им млякото подкваси,
 топла обеда наготви,
 та си итърви повика:
 итърви мили сестрици,
 „Я хайдите, холамъ, да идемъ
 на пуста Арда голъма,
 голяма Арда, дълбока,
 да им обяда занесем!“
 А итърви й думаха:
 „Я върви, буле, я върви,
 ний не сме още фтасали,
 не сме обеда готвили.
 И горка й Рада тръгнала,
 тръгнала, та отишла.
 Като я видя млад Манол,
 дремни си сълзи порони